

SOPHIE RIGAL-GOUARD

15 zile
fără
internet

ÉMILIE RAMIER pe Facebook

12 IUNIE

În sfârșit, am cont de Facebook!

Cu numele Lili Ramier (am folosit porecla pentru că erau deja 37 de Émilie Ramier pe FB).

De altfel, asta este și cea mai mare dramă a vieții mele. Visez să fiu originală, iar în liceul meu suntem deja patru cu numele Émilie (dintre care trei brunete cu breton. La fel ca mine). Pe Facebook, nici nu are rost să vă mai zic!

Dar să uităm de asta, deoarece astăzi

♪ niciun nor pe cerul meu albastru.

(Prima mea postare. Sunt foarte mândră.)

Am stat toată dimineață să caut o poză de profil. În aproape toate se observă urechea mea clăpăugă (altă dramă a vieții mele, am o ureche mai mare decât cealaltă). Juliette, prima mea prietenă cea mai bună, spune că este ceva original, destul de rar întâlnit. Eu aş fi preferat să nu am urechi (clăpăuge, evident!).

Am găsit POZA secolului, cu mine pe balcon, la apusul soarelui, într-un cadru înceștat. Aburul care îmi învăluie chipul, clar poză de profil. (De fapt, este doar lupa aparatului mamei mele, care nu a făcut niciodată nici măcar o ajustare pe el.)

Apoi, îmi trebuia o poză de copertă... Fără să stau pe gânduri, am ales-o pe aceea cu Juliette, Judith, gemenele Morgane și Coralie, și Théana, cele mai bune prietene ale mele. Suntem toate șase pe treptele liceului și chiar arătăm cool!

Toată după-amiaza mi-am dedicat-o personalizării profilului.

ÎN SFÂRȘIT, AM CONT DE FACEBOOK!

Am ezitat foarte mult timp. Inițial, am vrut să completez TOATE rubricile. Credeam că era foarte important să bifez tot.

M-am blocat destul de repede la „loc de muncă“ sau „competențe profesionale“. Nu mă vedeam scriind „elevă“, asta nu înseamnă nimic. „Studentă“ e depășit. În ceea ce privește „competențele“, am o grămadă (știu să schiez foarte bine, să fac roata, dar trebuie ceva „profesional“!).

Am preferat să le las necompletate. M-am mulțumit să umplu rubricile care mă interesau.

Rezultatul este într-adevăr la înălțime.

În orice caz, cred că profilul meu are o notă de mister, care te face curios să mă cunoști.

➡ **Émilie (Lili pentru cunoscuți)**

➡ **Născută la Paris**

➡ **Locuiește la Paris**

Am adăugat câteva detalii personale.

- Studiază (mult timp de acum încolo)
- Singură (dar unde ești tu, băiatul visuriilor mele?)
- Unica fiică, prin să între doi frați: Marc, 16 ani, Lucien, 8 ani.

Am avut chef să îmi personalizez pagina de profil cu un citat pe care îl ador.

„Prietenii sunt îngerii care ne ridică atunci când aripile noastre nu își mai amintesc cum să zboare.“

În schimb, am sărit fără să stau pe gânduri peste data de naștere. Par mai mare în poză, aşadar să menținem suspansul.

Aşa, era evident faptul că la liceu toată lumea ştia cine sunt. Dar contul meu de FB nu este neapărat pentru năucii care învaţă în aceeaşi clădire cu mine (vorbesc despre băieşii de vârstă mea), mai degrabă pentru prietenele mele drăguţe. O să fim conectate 24 din 24 de ore, datorită MP-urilor (Mesaje Private pentru

ÎN SFÂRŞIT, AM CONT DE FACEBOOK!

cei care trăiesc pe Marte şi nu au văzut NICIODATĂ cum arată o pagină FB). Şi să nu uităm de Sam, Max, Victor, Zack sau orice alt băiat din gaşca din ultimul an de la Liceul „Saint-Jean“.

Mie şi prietenelor mele ne plac TOTI.

Le-am trimis un mesaj prietenelor mele cu pagina mea de FB.

Mesajele m-au asaltat.

- Super
- Sunt invidioasăăăăă
- Câţi prieteni ai?
- Îmi placeeeee!
- Pupici, Best Friend (BF) a mea
- Mickey (cu o ureche) s-a strecurat pe poza ta de cover!

Da, avem un intrus în conversaţie.

Cinci mesaje drăguţe de la prietenele mele şi unul trimis de fratele meu stresant. A treia

dramă a vieții mele. Marc. La 16 ani este mai enervant decât toți băieții din clasa mea. Nu știu cum a reușit să afle aşa de repede că mi-am făcut cont, dar prefer să îl ignor și să povestesc în continuare ce am făcut în ziua aceea pe Facebook. Deoarece nu am terminat...

Am stat cel puțin trei ore să trimit „cereri de prietenie”. Deci trebuie să fac o precizare: prieteni, în realitate, am destui. Pe FB, trebuie doar să îi cauți (în fine, să le cauți profilul) și pe urmă să le trimiți cerere pentru a-ți accepta prietenia.

După aceea, poți să împărtășești miliarde de lucruri, de exemplu poze (am o gramadă cu prietenele mele), filmulețe foarte caraghiioase, articole captivante, citate foarte frumoase...

Mi se pare genial că, dacă ești prietenul prietenului prietenilor prietenei lui, găsești imediat sute de contacte și asta e super! Théana, a cincea cea mai bună prietenă a mea, are 260!

ÎN SFÂRȘIT, AM CONT DE FACEBOOK!

Pentru moment, eu am 41. Dar atenție, cu un cont de FB care are doar 12 ore de existență! Încă 12 ore de acum încolo și se vor face 24 de ore de când am început, adică după micul dejun. E cool! Sâmbătă putem să stăm cât timp vrem la calculator.

Tocmai am primit un nou MP de la frațele meu.

→ **E timpul să mergi la nani, Lili.**

O să îi blochez contul. Îmi ajunge că îl am cu mine în casă!

ÉMILIE RAMLER pe Facebook

15 IUNIE

M-am ciupit de cel puțin trei ori.

Mă uit întruna la notificarea apărută pe ecranul meu și nu pot să cred ce văd.

Lui Sam I-A PLĂCUT POZA MEA DE PROFIL!

Sam din gașca din ultimul an!

Întâi am avut un atac de panică și pe urmă, după ce am realizat că este REAL, le-am povestit prietenelor mele despre acest mesaj care spune multe.

Să fie oare începutul pentru mine și Sam?

SIMT CĂ PLUTESC

Numaidecât, am primit patru MP pe FB plus încă patru SMS-uri! (Théana nu a mai vorbit cu mine de ieri, pentru că am uitat să îi dau like la filmulețul de la spectacolul de dans. E greu să vezi TOT pe Facebook! Totuși sunt motivată și îmi petrec timpul urmărind profilurile unora și altora. Cu toate acestea, încă îmi scapă lucruri foarte importante!)

Cel de la „Saint-Jean”?

Opriți-vă! Nu e amuzant!

Geniaaaaalll!

Braoooo, draga mea!

Am decis să caut un citat potrivit stării mele din ziua aceea. Căutam pe internet când Marc a intrat în camera mea (fără să bată la ușă) pentru a împrumuta (fără să ceară permisiunea) boala mea portabilă. Pentru a mă enerva mai mult, cânta cât îl țineau plămânii:

– Eliberată... Eliberată... Eu mă simt eliberat... Degetele de la picioareee...

Lucien (fratele meu mai mic) a venit să îl ajute, iar eu eram pe punctul să explodez.

Părinții mei, ademeniți de atmosfera festivă care domnea în camera mea, ne-au anunțat că deja au stabilit unde vom merge în vacanță, doar că așteptau confirmarea sejurului pentru a ne spune destinația.

– O să vedeti, e ceva fantastic! a spus tatăl meu.

– Nu le spune prea multe, a zâmbit mama.

– Fantastic? În ce sens? a întrebat Marc, care, dintr-o dată, s-a oprit din cântat.

– O să stăm cu capul în jos? a insistat Lucien, imitând ce a spus.

Părinții noștri și-au luat o figură foarte misterioasă.

Sunt FOARTE agitată. Am anumite motive:

A) Vacanțele nu sunt NICIODATĂ anunțate în familia noastră. Mereu improvizăm în ultimul moment.

B) Cuvântul „fantastic“ e dubios, chiar dacă îl privim invers, ca să fie mai caraghios, aşa cum a făcut Lulu.

C) Părinții mei au convingerea că au avut ideea secolului.

Concluzia mea: nu miroase a bine.

Sunt în continuare veselă (un like de la Sam, mai important decât un borcan cu Nutella neînceput!), dar un mic nor vine să ia locul bucuriei.

Așadar, postează o frază care descrie perfect starea mea de moment.

❧ **Îmi iubesc familia, mai ales când este departe!**

E un pic neplăcut, recunosc.

Chiar dacă am primit 22 de like-uri.

Eu și prietenele mele gândim același lucru. Am vrea să mai respirăm din când în când și să nu mai fim nevoie să ne suportăm membrii familiei 24 din 24 de ore. Puțin aer, *please!*